



<http://www.arianafghanistan.com>



۲۰۱۹/۱۰/۰۱

نادرشاه سدوزی

پیروزی جمهوریت

در ابتداء می خواهم به طور فشرده چند کلمه ای در باره انتخابات بنویسم. وقتیکه صفحه انترنت را باز میکنم می بینم که تعدادی از کشور ها و سازمان ملل متحد همه و همه این پیروزی بزرگ انتخابات را برای مردم افغانستان تبریک می گویند.

من هم به نوبه خود به صفت یک فرد افغان و دور از وطن مکلف هستم تا این پیروزی بزرگ انتخابات را برای مردم خود از صمیم قلب تبریک عرض نمایم. این پیروزی بزرگ که نصیب مردم افغانستان گردیده در واقعیت از برکت فعالیت های پر از مسئولیت اردوی قهرمان، همراه با سایر نیروهای امنیتی می باشد. ما باید خود را مدیون فعالیتهای اردوی ملی وقهرمان خود بدانیم، زیرا با جان فشانی همین نیروهای قهرمان اردوی ملی بود که یکجا با سایر نیرو های امنیتی در مقابل خطرات دشمن مقاومت و ایستادگی نمودند، امنیت را تأمین نمودند تا اینکه مردم را نجات دهند. نجات به خاطر چه؟ علت و انگیزه این نجات و انتخابات در چه است؟ علت و انگیزه اصلی این انتخابات در آنست که مردم از چنگ امارات طالبانی نجات داده شد و بدین ترتیب آنها توانستند به مرام اصلی خویش که نظام جمهوریت است روی آوردند. همه، چه مردها و یا خانم ها در قطار های مختلف و محل های مختلف و جداگانه به طرف صندوق های رأی بدون ترس و لرزش تافتند و برای کاندید مورد نظر خود رأی دادند. بزرگترین افتخار در همین جاست که امروز خود افغانها با خودمختاری کامل و بدون دست داشتن خارجی ها به این عمل نیک اقدام نمودند که البته نظریه معلومات مقداری کثیر پول از طرف خود دولت پرداخته شده که این وضع نمایانگر آنست که وضع اقتصاد به فضل خداوند تحت زعامت و زحمت کشی محترم اشرف غنی احمد زی رو به بهبود می رود.

امروز همین رأی مردم است که سرنوشت آینده کشور را می سازد. یک مثال دلخراش که امکان دارد به روشنی طبیعت نظام امارتی را بر ملا بسازد. یک شخص که در قریه جات دور دست زندگی داشت در انتخابات سابق یک انگشت وی بخاطریکه رأی داده بود از طرف طالبان قطع گردیده بود. وی این مرتبه با انگشت دست راست خود رأی داد و می گفت که اگر دستم را قطع کنند باز هم بخاطر آینده اطفالم و پیشرفت مملکت رأی می دهم. این است یک مثال زنده در باره عشق و علاقه خاص مردم نسبت به وجود خود مختاری خود شان همراه با پیشرفت و ترقی مملکت که در تضاد کامل با نظام امارتی می باشد.

نظام امارت اسلامی یعنی چه؟ نظام امارت یعنی رجعت به تاریخ سیاه دوران طالبان . در آن دورانی که خنده جرم شناخته شده بود. در آن دورانی که تدریس بخصوص برای طبقه اناث جرم شناخته شده بود و آنها از مزایای زندگی محروم بودند حتی نمی توانستند درشفاخانه خود را تداوی نمایند. کیبل شاهی یک میتود عام جزاء به خصوص برای زن ها بود که همیشه مورد تحقیر و لت و کوب شان قرار می گرفت. پس چه طور می توان با آن نظامی که اکثر شان درجهالت و بی سوادى قرار داشتند اعتماد کرد. درصوف این گروه طالبان، گروه القاعده و طالبان پاکستانی، چینی، ازبکی و غیره گروه های افراطی جا بجا گریده که تحت رهبری امارت درفعالیت تخریبی و آدم کشی دست می زنند و دست دارند. پس چه طور می توان بالای آنها اعتماد کرد و در باره صلح با آنها راه مذاکره را درپیش گرفت؟

می گویند که موجودیت قوای بیگانه حل مطلب است. بسیار خوب، و این کاریست که میشود تحت نظام جمهوریت درعمل پیاده شود و آنهم با شروع آتش بس. تا اینکه با گفت گوی خود افغانها بین هم به یک راه حل برسند. و باز هم تا اینکه تضمینی قانونی و شرعی داده شود که آنها یعنی طالبان با گروه های تروریستی القاعده و طالبان پاکستانی رابطه ندارند و پنهانی با سازمان استخباراتی پاکستان در ارتباط نیستند. زیرا این مطلب ذکرشده نه تنها باعث نگرانی خود افغانها داخل کشور بوده بلکه جوامع بین المللی نیز درنگرانی شدید قرار دارند. قسمیکه همه جوامع بین المللی به این عقیده هستند که نباید "افغانستان خانه امن دهشت افکنان قرار بگیرد." باید به هر طریق که شده جلو خشونت در افغانستان گرفته شود و باید که به خواست و رای مردم افغانستان طالبان احترام بگذارند.

